

มาตรการ NTBs อุปสรรคการค้าเสรี FTA & ข้ำเติมการส่งออกไทยปี 2550

การส่งออกของไทยในปี 2550 มีแนวโน้มชะลอตัวลง คาดขยายตัวประมาณ 10-12% เทียบกับปี 2549 ที่ขยายตัวประมาณ 17% โดยปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกของไทยในปีนี้ได้แก่ การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าสำคัญของไทยอ่อนตัวลง ไม่ว่าจะเป็น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น จีน และกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งเป็นตลาดส่งออกหลักคิดเป็นสัดส่วนรวมกันถึงราว 70% ของการส่งออกทั้งหมดของไทย ส่งผลให้ความต้องการนำเข้าสินค้าของประเทศเหล่านี้จากไทยชะลอตัวลงตามไปด้วย นอกจากนี้ การส่งออกของไทยยังได้ผลกระทบจากค่าเงินบาทที่ยังคงมีแนวโน้มแข็งค่าในปี 2550 ทำให้ขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าส่งออกของไทยในตลาดโลกลดลง โดยในวันที่ 8 มีนาคม 2550 ค่าเงินบาทในตลาดในประเทศ (Onshore) พุ่งขึ้นถึง 35.13 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ นับว่าแข็งค่ามากที่สุดในรอบ 9 ปี ตั้งแต่เดือนกันยายน 2540 เทียบกับอัตราเฉลี่ย 37.90 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2549

สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งให้ผู้ส่งออกไทยต้องจับตามองเป็นพิเศษ เพราะถือเป็นอุปสรรคต่อการส่งออกที่สำคัญของไทย ได้แก่ มาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Barriers : NTBs) ของประเทศคู่ค้าของไทยที่มีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้นในปีนี้ได้ โดยเฉพาะมาตรการ NTBs ของประเทศพัฒนาแล้วอย่างสหรัฐฯ สหภาพยุโรปและออสเตรเลีย ที่ออกมาตรการเข้มงวดด้านมาตรฐานสินค้า โดยเน้นการคุ้มครองผู้บริโภคภายในประเทศ การคุ้มครองสวัสดิภาพแรงงาน และการปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวมถึงมาตรการ NTBs ของประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นตลาดส่งออกใหม่ที่สำคัญของไทย เช่น อินเดีย ทำให้สินค้าส่งออกของไทยประสบอุปสรรคการเข้าสู่ตลาดประเทศเหล่านี้ เป็นปัจจัยท้าทายต่อเป้าหมายการเติบโตของการส่งออก 12.5% มูลค่าส่งออกทั้งหมด 145,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ที่ทางการไทยตั้งไว้ในปี 2550

สหภาพยุโรปอยู่ในกลุ่มประเทศที่ไทยเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) ซึ่งไทยและสหภาพยุโรปจะกลับมาเจรจา FTA อีกครั้ง หลังจากไทยได้รัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้ง สหภาพยุโรปเป็นประเทศหนึ่งที่กำหนดมาตรฐานสินค้าในระดับสูงทั้งสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรม ส่งผลกระทบต่อการส่งออกของไทยไปสหภาพยุโรป ซึ่งถือเป็นตลาดส่งออกสำคัญอันดับ 3 ของไทย คิดเป็นสัดส่วน 13% ของการส่งออกทั้งหมดของไทย รองจากอาเซียน (สัดส่วน 20.8%) และสหรัฐฯ (15%) ส่วนตลาดส่งออกอันดับ 4 ของไทย ได้แก่ ญี่ปุ่น (สัดส่วน 12.6%)

สินค้าเกษตร – สหภาพยุโรปโดยการผลักดันของผู้ผลิตข้าวโพดหวานของฝรั่งเศสเปิดไต่สวนการทุ่มตลาด (Anti-Dumping : AD) ข้าวโพดหวานกระป๋องของไทยในวันที่ 28 มีนาคม 2549 และผลการไต่สวนขั้นต้นของ AD ข้าวโพดหวานกระป๋องไทยในวันที่ 19 ธันวาคม 2549 สหภาพยุโรปเรียกเก็บอัตราภาษี AD ข้าวโพดหวานกระป๋องของไทยสูงสุดถึง 13.2% รวมภาษีข้าวโพด

หวานกระป๋องไทยเข้าสหภาพยุโรปทั้งหมด (รวมภาษี AD) ถึง 28% ถือเป็นภาระการกีดกันการค้าของสหภาพยุโรปต่อสินค้าส่งออกของไทยที่ไม่เป็นธรรม เนื่องจากไทยมีส่วนแบ่งตลาดข้าวโพดหวานในสหภาพยุโรปเพียงราว 10% ในขณะที่ฝรั่งเศสครองตลาดข้าวโพดหวานในสหภาพยุโรปถึงกว่า 80%

นอกจากนี้ สหภาพยุโรปให้ความสำคัญต่อการควบคุมและลดปริมาณสารอันตรายที่ตกค้างในสินค้าอาหาร เพื่อคุ้มครองสุขภาพประชาชน สัตว์ และสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายควบคุมสารตกค้างให้อยู่ในระดับต่ำที่สุดที่จะสามารถทำได้ สหภาพยุโรปออกประกาศปรับลดปริมาณสารตกค้างสูงสุดจากยาฆ่าแมลง 9 รายการ ในสินค้าอาหารที่ผลิตจากผักและผลไม้ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม 2550 ซึ่งครอบคลุมสินค้าส่งออกสำคัญของไทยไปสหภาพยุโรป ได้แก่ ลิ้นจี่ มะม่วง มะละกอ สับปะรด ข้าวโพดหวาน และหน่อไม้ฝรั่ง โดยสหภาพยุโรปกำหนดให้ประเทศสมาชิกปรับกฎระเบียบในประเทศให้สอดคล้องกับข้อกำหนดนี้ภายในวันที่ 15 สิงหาคม 2550

สินค้าอุตสาหกรรม - สหภาพยุโรปออกกฎระเบียบควบคุมเคมีภัณฑ์ฉบับใหม่ (Registration, Evaluation and Authorization of Chemical Products : REACH) ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มิถุนายน 2550 ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสินค้าส่งออกสารเคมีและผลิตภัณฑ์ รวมทั้งสินค้าที่มีส่วนผสมของสารเคมีเป็นส่วนประกอบ เช่น เครื่องหนัง สิ่งทอ เป็นต้น ก่อนหน้านี้ในเดือนกรกฎาคม 2549 สหภาพยุโรปออกระเบียบว่าด้วยการจำกัดการใช้สารอันตราย 6 ชนิด ในเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (Directive on Restriction of the Use of Certain Hazardous Substance: RoHs) ได้แก่ ตะกั่ว, ปรอท, แคดเมียม, Hexavalent Chromium, Polybrominated Biphenyls (PBB) และ Polybrominated Biphenyls Ether (PBDE) เนื่องจากสารอันตรายเหล่านี้ซึ่งเป็นส่วนประกอบในเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ก่อให้เกิดผลเสียต่อสภาพแวดล้อม สุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค

กฎระเบียบด้านมาตรฐานสินค้าที่เข้มงวดของสหภาพยุโรปส่งผลกระทบต่อการค้าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทยไปสหภาพยุโรป ซึ่งมีมูลค่า 13,997 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2549 คิดเป็นสัดส่วน 14 % ของการค้าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมทั้งหมดของไทย ที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เสื้อผ้าสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้า และเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ แม้แต่ประเทศคู่ค้าที่ไทยจัดทำเขตการค้าเสรีทวิภาคี (FTA) ด้วย อย่างออสเตรเลีย และอินเดีย ที่สินค้าส่งออกของไทยไปตลาดเหล่านี้ได้ผลดีจากภาษีศุลกากรที่ลดลง ทำให้อัตราการขยายตัวของส่งออกของไทยไปออสเตรเลียและอินเดียอยู่ในระดับสูง ถือเป็นตลาดส่งออกใหม่ที่สำคัญของไทย แต่สินค้าส่งออกของไทยยังคงต้องเผชิญกับมาตรการ NTBs จากออสเตรเลียและอินเดีย ดังนี้

ออสเตรเลียเตรียมออกข้อกำหนดใหม่ในการวิเคราะห์ความเสี่ยง (Import Risk Analysis : IRA) การนำเข้ากุ้งและผลิตภัณฑ์กุ้งที่แช่แข็งขึ้น โดยกำหนดให้การนำเข้ากุ้งแช่แข็งต้องมีใบรับรองแหล่งเพาะเลี้ยงกุ้ง ส่วนกุ้งแปรรูปและผลิตภัณฑ์กุ้งต้องต้มผ่านความร้อน 85 องศาเซลเซียสเพื่อป้องกันความเสี่ยงโรคระบาดกุ้ง เนื่องจากหน่วยงานด้านความปลอดภัยทางชีวภาพของออสเตรเลีย (Biosecurity Authority : BA) ได้ตรวจพบเชื้อโรค 5 ชนิดในกุ้ง แม้ว่าไทยจะเป็นประเทศเดียวในโลกที่ไม่มีใบรับรองแหล่งผลิตกุ้งส่งออก แต่คาดว่าข้อกำหนดการนำเข้ากุ้งของออสเตรเลียจะส่งผลกระทบต่อ การส่งออกกุ้งของไทยไปออสเตรเลีย เพราะการต้มกุ้งที่อุณหภูมิ 85 องศาเซลเซียส จะทำให้คุณภาพและรสชาติของกุ้งไทยด้อยลง อาจส่งผลให้ความต้องการบริโภคกุ้งไทยลดลงด้วย

ออสเตรเลียเป็นประเทศที่นำเข้ากุ้งจากไทยมากที่สุด ในปี 2549 ไทยส่งออกกุ้งสดแช่เย็นแช่แข็งไปออสเตรเลียมูลค่า 22.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลง 26.8% เมื่อเทียบกับปี 2548 ที่มูลค่าส่งออกไปออสเตรเลีย 30.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ออสเตรเลียเป็นตลาดส่งออกกุ้งสดแช่เย็นแช่แข็งของไทยเป็นอันดับที่ 6 คิดเป็นสัดส่วน 2.25% ของการส่งออกกุ้งสดแช่เย็นแช่แข็งทั้งหมดของไทย รองจากสหรัฐฯ ญี่ปุ่น แคนาดา เกาหลีใต้ และฮ่องกง มูลค่าส่งออกกุ้งสดแช่เย็นแช่แข็งทั้งหมดของไทยปี 2549 ราว 993 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 5.8% จากปี 2548

ส่วนกุ้งแปรรูป ไทยส่งออกกุ้งแปรรูปไปออสเตรเลีย คิดเป็นสัดส่วน 2.5% ของการส่งออกกุ้งแปรรูปทั้งหมดของไทย ไทยส่งออกกุ้งแปรรูปไปออสเตรเลียลดลง 8.2% จากมูลค่า 28.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2548 เป็น 25.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยส่งออกกุ้งแปรรูปไปออสเตรเลียมากเป็นอันดับ 4 รองจากสหรัฐฯ ญี่ปุ่น และแคนาดา มูลค่าส่งออกกุ้งแปรรูปทั้งหมดในปี 2549 ราว 1,002 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 24.5% จากมูลค่า 805 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2548 ส่วนสำคัญมาจากการส่งออกกุ้งแปรรูปไปสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นถึง 41% ซึ่งสหรัฐฯ เป็นตลาดส่งออกสำคัญอันดับ 1 ของไทย มูลค่าส่งออกกุ้งแปรรูปของไทยไปสหรัฐฯ 645 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2549 คิดเป็นสัดส่วน 64% ของการส่งออกกุ้งแปรรูปทั้งหมดของไทย

อินเดียกำหนดให้ผลไม้ส่งออกของไทยไปอินเดียต้องผ่านการอบสารเคมี (เมทิวโมบาย 32 กรัม/ลูกบาศก์เมตร) เป็นเวลา 2 ชั่วโมง เพื่อป้องกันเพลี้ยแป้ง ไรแดง และแมลงวัน อินเดียเป็นหนึ่งในประเทศที่ไทยจัดทำ FTA ด้วย โดยไทยและอินเดียได้ลดภาษีสินค้ากลุ่มเร่งลดภาษี (Early Harvest Scheme : EHS) 82 รายการ เหลือ 0% ในวันที่ 1 กันยายน 2549 หลังจากเริ่มทยอยลดภาษีสินค้ากลุ่มนี้ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2547 สินค้ากลุ่ม EHS นี้ รวมถึงผลไม้ไทย ได้แก่ เงาะ มังคุด ลำไย และลิ้นจี่ แม้ไทยจะได้ผลดีจากการส่งออกสินค้าผลไม้ไปอินเดียโดยภาษีเป็น 0% แล้วก็ตาม แต่การที่อินเดียออกกฎข้อบังคับที่เข้มงวดกับผลไม้ส่งออกของไทยไปอินเดีย จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลไม้ส่งออกของไทย เช่น เปลือกมังคุดแข็งขึ้น ทำให้จำหน่ายได้ยาก

ขณะนี้ทางการไทยอยู่ระหว่างการศึกษหาแนวทางผ่อนปรนมาตรการอ้อมบังคับที่เข้มงวดของอินเดียเพื่อแก้ไขปัญหาความเสียหายของคุณภาพผลไม้

มาตรการ NTBs ดังกล่าวของอินเดีย ถือเป็นอุปสรรคทางการค้าในการเข้าสู่ตลาดอินเดียของผลไม้ไทย แม้ว่าปัจจุบันอินเดียไม่ได้เป็นตลาดส่งออกผลไม้ที่สำคัญของไทย แต่ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย เห็นว่า อินเดียจะเป็นตลาดส่งออกอาหารแปรรูป และผลไม้แปรรูปที่มีแนวโน้มสดใสของไทย เนื่องจากเศรษฐกิจของอินเดียเติบโตอย่างต่อเนื่อง เฉลี่ยราว 8% ต่อปี ในระหว่างปี 2546-2548 และคาดว่าจะเติบโตราว 9% ในปี 2549 นับว่าอินเดียเป็นประเทศที่มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงเป็นอันดับ 2 ของโลก รองจากจีน ส่งผลให้คนอินเดียมีอำนาจซื้อเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะชนชั้นกลางที่มีอยู่ถึงราว 300 ล้านคน นอกจากนี้ อินเดียประสบปัญหาการผลิตอาหารไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคของประชากรที่มีอยู่ถึงราว 1,100 ล้านคนจึงจำเป็นต้องนำเข้าสินค้าอาหาร การที่อินเดียใช้มาตรการ NTBs กับสินค้าส่งออกของไทยจึงส่งผลกระทบต่อโอกาสขยายตลาดส่งออกสินค้าของไทยไปอินเดียด้วย

มาตรการของภาครัฐที่ควรเร่งดำเนินการเพื่อลดอุปสรรคทางการค้า

บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย จำกัด เห็นว่า การส่งออกของไทยในปี 2550 ต้องเผชิญกับปัจจัยลบหลายประการ นอกจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าสำคัญ และค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่า มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษี (Non-Tariff Barriers : NTBs) ถือเป็นปัญหาท้าทายต่อการส่งออกของไทยในปี 2550 ที่ทางการตั้งเป้าหมายให้การส่งออกเติบโต 12.5% และเป็นอุปสรรคต่อการค้าเสรี (FTA) ด้วย ไทยประสบอุปสรรคการส่งออกจากมาตรการ NTBs จากประเทศพัฒนาแล้วอย่างสหภาพยุโรป ซึ่งถือเป็นตลาดส่งออกสำคัญอันดับ 3 ของไทย รองจากอาเซียน และสหรัฐฯ โดยในปีนี้สหภาพยุโรปมีแผนการออกข้อกำหนดใหม่ด้านมาตรฐานสินค้าที่เข้มงวดมากขึ้นทั้งสินค้าเกษตร เช่น สินค้าอาหาร และสินค้าอุตสาหกรรม เช่น สินค้าเคมีภัณฑ์ และสินค้าที่มีส่วนประกอบของสารเคมี

นอกจากนี้ ตลาดส่งออกใหม่สำคัญของไทยที่มีการขยายตัวในระดับสูง และเป็นตลาดที่ไทยจัดทำความตกลง FTA ด้วย อย่างออสเตรเลียและอินเดีย ซึ่งแม้ว่าสินค้าส่งออกของไทยจะได้รับผลดีจากการลดภาษีภายใต้ FTA ก็ตาม แต่ไทยต้องเผชิญกับอุปสรรคทางการค้าจากมาตรการ NTBs เช่น มาตรฐานสินค้าด้านสุขอนามัยพืชและสัตว์ (Sanitary and Phytosanitary Measure : SPS Measure) และการปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้สินค้าเกษตรส่งออกของไทยเข้าสู่ตลาดของออสเตรเลียและอินเดียได้ยากขึ้น และมีต้นทุนค่าใช้จ่ายสูงขึ้น ภาครัฐและภาคเอกชนควรเร่งปรับตัวเพื่อลดอุปสรรคจากมาตรการ NTBs ของประเทศคู่ค้า พร้อมรับการแข่งขันการส่งออกของไทยไปตลาดโลกที่นับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ดังนี้

การดำเนินการของภาครัฐ

เร่งยกระดับมาตรฐานสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยและนำเข้าจากต่างประเทศ ทั้งสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตร โดยผลักดันร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยมาตรฐานแห่งชาติ ซึ่งมีเป้าหมายในการกำหนดมาตรฐานสินค้าของประเทศให้เป็นแนวทางเดียวกัน และเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อบรรเทาปัญหาการกีดกันการค้าจากประเทศคู่ค้า และถือเป็นการยกระดับคุณภาพสินค้านำเข้าเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคภายในประเทศไทย รวมทั้งสกัดกั้นการไหลทะลักของสินค้านำเข้าราคาถูก คุณภาพต่ำจากการเปิดเสรีทางการค้า ซึ่งส่งผลเสียหายรุนแรงต่อผู้ผลิตและผู้ประกอบการไทย เช่น การนำเข้าหอม กระเทียม ผลไม้เมืองหนาว (เช่น แอปเปิ้ล และสาลี่) จากประเทศจีนพุ่งขึ้นอย่างรวดเร็ว หลังการเปิดเสรีภายใต้กรอบอาเซียน-จีน ส่งผลเสียหายต่อเกษตรกรไทยที่ปลูกพืช/ผลไม้ชนิดเดียวกันนี้

นอกจากนี้ หากร่างพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. (เซฟการ์ด) ที่เสนอโดยกระทรวงพาณิชย์มีผลบังคับใช้ จะป้องกันความเสียหายอันเกิดจากการทะลักเข้าของสินค้านำเข้าจากการเปิดเสรีทางการค้าตามพันธกรณีข้อผูกพันภายใต้องค์การการค้าโลก (WTO) และความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) เพื่อให้อุตสาหกรรมภายในมีเวลาในการปรับตัว และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทยกับสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ

หรือแก้ไขปัญหามาตรการ NTBs ภายใต้กลไกความตกลง FTA - สำหรับประเทศที่ไทยจัดทำเขตการค้าเสรี FTA ด้วย ได้แก่ ออสเตรเลีย และอินเดีย ทางการไทยอาจหารือแก้ไขปัญหามาตรการ NTBs ที่ไม่เป็นธรรมและเป็นอุปสรรคต่อการส่งออกของไทย ผ่านกลไกการหารือภายใต้ความตกลง FTA เพื่อให้สินค้าส่งออกของไทยได้ประโยชน์จากการจัดทำเขตการค้าเสรี FTA อย่างเต็มที่

ป้องกันปัญหาการสวมสิทธิใช้แหล่งกำเนิดสินค้าไทย - ปัญหาการสวมสิทธิใช้แหล่งกำเนิดสินค้าจากไทยส่งออกไปยังประเทศที่สามมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะสินค้าจากจีนซึ่งถูกสหภาพยุโรปประกาศใช้มาตรการทางการค้า เช่น ภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด และการกำหนดโควตานำเข้า ส่งผลให้สินค้าจีนที่ถูกตอบโต้ต้องลักลอบนำสินค้ามาสวมสิทธิแหล่งกำเนิดจากไทยเพื่อส่งต่อไปยังสหภาพยุโรปอีกทีหนึ่ง

โดยในปี 2549 สหภาพยุโรปตรวจสอบพบว่า สินค้าไทยบางรายการที่มีปริมาณส่งออกเพิ่มสูงขึ้นมากอย่างผิดปกติ ขณะที่บางรายการเป็นสินค้าที่ไม่มีการผลิตในไทย แต่ในแหล่งกำเนิดระบุมาจากไทย ทำให้ไทยอยู่ในรายชื่อประเทศที่สหภาพยุโรปจับตามองเป็นพิเศษ (Blacklist) ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของไทยและอาจทำให้สินค้าไทยถูกสหภาพยุโรปใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-Dumping : AD) ได้ ทางการไทยต้องติดตามปัญหาการสวมสิทธิแหล่งกำเนิดสินค้าจากไทยไปประเทศที่สามเป็นพิเศษในปี 2550 โดยจับตาสินค้าจากประเทศจีนที่ถูกใช้

มาตรการทางภาษี ตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-Dumping : AD) เป็นหลัก เช่น รองเท้า และเสื้อผ้า การเข้มงวดของภาครัฐในการตรวจสอบการแอบอ้างการสวมสิทธิแหล่งกำเนิดสินค้าไทย จะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือของสินค้าส่งออกของประเทศและป้องกันการถูกประเทศที่เป็นตลาดส่งออกสำคัญของไทยอย่างสหรัฐฯ และสหภาพยุโรปใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (AD) กับสินค้าส่งออกของไทย

การปรับตัวของภาคเอกชน

เร่งปรับปรุงคุณภาพสินค้า เน้นการวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยเทคโนโลยีอันทันสมัย และติดตามการเปลี่ยนแปลงด้านกฎระเบียบของประเทศคู่ค้าอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งรับรู้ข่าวสารความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของประเทศคู่แข่งในตลาดโลก เพื่อปรับตัวต่อสถานการณ์และวางกลยุทธ์รับมือได้อย่างทันท่วงที

แสวงหาโอกาสออกไปลงทุนผลิตในประเทศที่มีต้นทุนวัตถุดิบและค่าแรงงานต่ำ โดยเฉพาะประเทศในอินโดจีน ได้แก่ เวียดนาม ลาว กัมพูชา และพม่า ซึ่งตั้งอยู่ใกล้ไทย และเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เพื่อลดผลกระทบจากค่าเงินบาทที่ยังคงมีแนวโน้มแข็งค่าในปี นี้ หรือปรับกลยุทธ์จากเดิมที่ใช้วัตถุดิบในประเทศ โดยหันไปนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศเพื่อประโยชน์จากต้นทุนนำเข้าวัตถุดิบที่ต่ำลง ซึ่งเป็นผลมาจากการแข็งค่าของเงินบาท
ที่มา : ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด